Mesaj 201

Comunicarea Comisiei - TRIS/(2026) 1813

Directiva (UE) 2015/1535

Notificare: 2026/0124/RO

Trimiterea răspunsul statului membru care notifică un proiect (Romania) către din European Commission.

MSG: 20261813.RO

1. MSG 201 IND 2026 0124 RO RO 13-07-2026 07-07-2026 RO ANSWER 13-07-2026

2. Romania

3A. Ministerul Economiei, Digitalizarii, Antreprenoriatului si Turismului
Directia Afaceri Europene si Relatii Internationale
Calea Victoriei, nr.152, Sector 1, Bucureşti, cod 010096
email: reglementari_tehnice@economie.gov.ro
tel:+40372492634

3B. Consiliul Național al Audiovizualului
Adresa: Bd. Libertății nr. 14, sector 5, cod 050706, București, România
Tel.: +40 (0)21 305 5350
E-mail: cna@cna.ro

4. 2026/0124/RO - SERV30 - Mass-media

5.

6. I. Referitor la considerațiile din cadrul Avizului detaliat potrivit cărora proiectul notificat este incompatibil cu Directiva privind comerțul electronic (Directiva 2000/31/CE), în special cu articolul 4 alineatul (1), care stabilește că „activitatea de furnizor de servicii ale societăţii informaţionale şi desfăşurarea acesteia să nu poată fi supuse unui regim de autorizare prealabilă sau oricărei alte cerinţe cu efect echivalent”, expunem următoarele:
Avizul de furnizare a serviciilor de platformă de partajare a materialelor video aflate sub jurisdicţia României reprezintă un act administrativ cu caracter declarativ, emis în scopul evidenței oficiale a furnizorilor acestor servicii, în considerarea obligației instituite prin Directiva 2010/13/UE, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/1808 (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale), potrivit căreia statele membre au obligația de a întocmi și de a menține o listă actualizată a furnizorilor de platforme de partajare a materialelor video stabiliți sau considerați ca fiind stabiliți pe teritoriul lor.
Potrivit art. 741 alin. (1) din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, obligația de notificare are ca finalitate exclusivă identificarea și menținerea evidenței oficiale a furnizorilor de platforme de partajare a materialelor video aflați sub jurisdicția României.
Procedura notificării nu conferă Consiliului Național al Audiovizualului competența de a aprecia oportunitatea accesului pe piață și nu presupune exercitarea unei puteri discreționare cu privire la începerea activității. Aceasta reprezintă o formalitate administrativă prin care autoritatea stabilește dacă furnizorul intră sub jurisdicția României și poate aplica obligațiile prevăzute de legislația audiovizuală.
În consecință, avizul de furnizare prevăzut la art. 5 din proiect nu constituie actul juridic prin care se acordă dreptul de a presta serviciul, ci reprezintă exclusiv confirmarea îndeplinirii obligației de notificare și a înscrierii furnizorului în evidențele oficiale ale autorității.

Deși alin. (1) al art. 5 din proiect utilizează formularea potrivit căreia furnizarea serviciului poate începe numai după obținerea avizului, interpretarea sistematică a textului, coroborată cu
alin. (2), evidențiază faptul că avizul are exclusiv funcția de a certifica îndeplinirea procedurii de notificare.
De asemenea, formularea „are dreptul” este folosită pentru a atenționa sau înștiința furnizorul de servicii că nu poate începe desfășurarea activității înainte de termenul stabilit prin Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare.
În acest context, lipsa notificării nu produce efectul interzicerii sau blocării prestării serviciului societății informaționale, ci reprezintă exclusiv neîndeplinirea unei obligații administrative, susceptibilă de atragerea răspunderii contravenționale în condițiile legii. Prin urmare, procedura nu instituie un mecanism de autorizare prealabilă și nu creează o restricție privind libera prestare a serviciilor societății informaționale, în sensul articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2000/31/CE.
Totodată, arhitectura procedurală instituită prin art. 10 din proiect confirmă caracterul exclusiv administrativ și declarativ al notificării. Emiterea avizului nu este condiționată de adoptarea unei decizii a Consiliului Național al Audiovizualului și nici de exercitarea unei puteri de apreciere asupra oportunității desfășurării activității. Verificarea îndeplinirii cerințelor legale revine Serviciului Licențe și Autorizări, care, în cazul constatării îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege, eliberează avizul de furnizare. Potrivit alin. (3) al articolului invocat, Consiliul este informat periodic sau ori de câte ori este necesar cu privire la avizele emise, fără a interveni în procedura de emitere și fără a adopta o hotărâre individuală de aprobare.
Rezultă astfel că avizul constituie exclusiv un act administrativ de constatare și evidență, emis în baza verificării îndeplinirii unor condiții obiective și prestabilite de lege, iar nu o autorizație acordată în urma unei decizii discreționare a autorității de reglementare.
Articolele 1-4 din proiect, coroborate cu dispozițiile art. 425 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, stabilesc criterii obiective privind determinarea jurisdicției României asupra furnizorilor de platforme de partajare a materialelor video, respectiv sediul principal, existența unei societăți-mamă, a filialelor sau alte elemente prevăzute de lege.
Aceste criterii nu reprezintă condiții pentru accesul pe piață, ci instrumente juridice indispensabile pentru identificarea autorității competente și pentru îndeplinirea obligației legale a Consiliului Național al Audiovizualului de a întocmi și transmite Comisiei Europene lista furnizorilor aflați sub jurisdicția României, în conformitate cu Directiva serviciilor mass-media audiovizuale.
Dispozițiile art. 7 din proiect reglementează exclusiv conținutul notificării și documentele necesare identificării furnizorului și stabilirii jurisdicției în România, în conformitate cu Directiva serviciilor mass-media audiovizuale.
Documentația solicitată are un caracter strict administrativ și nu introduce condiții materiale pentru accesul pe piață, nepresupunând evaluarea oportunității, a capacității economice sau tehnice ori a conținutului serviciului. În consecință, notificarea reprezintă o formalitate administrativă proporțională și necesară pentru îndeplinirea obligației legale a CNA de a menține evidența furnizorilor aflați sub jurisdicția României.
În ceea ce privește art. 19 din proiect, textul va fi revizuit pentru a reflecta faptul că retragerea actului emis de CNA produce exclusiv efecte asupra evidenței administrative. Retragerea confirmării notificării are ca efect radierea furnizorului din evidențele oficiale ale CNA și actualizarea listei furnizorilor aflați sub jurisdicția României, fără a constitui o măsură de interzicere sau suspendare a activității. Reformularea terminologiei elimină astfel orice posibilă interpretare potrivit căreia procedura ar institui un regim de autorizare prealabilă sau că retragerea actului ar produce efectele unei retrageri de autorizație.
Proiectul de Decizie reprezintă o reglementare sectorială în domeniul serviciilor mass-media audiovizuale, adoptată în aplicarea Directivei serviciilor mass-media audiovizuale și a Legii audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, fără a aduce atingere regimului general instituit prin Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic, republicată, cu modificările și completările ulterioare.
Reglementarea se aplică exclusiv furnizorilor aflați sub jurisdicția României, în conformitate cu criteriile stabilite de dreptul Uniunii Europene, și nu instituie mecanisme de autorizare sau de control suplimentar asupra furnizorilor stabiliți în alte state membre.
În concluzie, pentru a elimina orice posibilă interpretare potrivit căreia procedura notificării ar avea natura unei autorizări prealabile, Consiliul Național al Audiovizualului va adapta terminologia utilizată în proiectul de Decizie, astfel încât aceasta să reflecte caracterul exclusiv declarativ și administrativ al procedurii. În acest sens, sintagme precum „obținerea avizului”, „are dreptul de a furniza serviciile de platformă de partajare a materialelor video precizate în aviz” sau „încetarea dreptului de a furniza serviciile” pot fi înlocuite cu formulări precum „confirmarea notificării”, „eliberarea confirmării de înregistrare” sau „radierea din evidența furnizorilor aflați sub jurisdicția României”, exprimând astfel în

mod clar faptul că avizul nu conferă dreptul de a presta serviciul, ci atestă exclusiv îndeplinirea obligației legale de notificare.
Consiliul Național al Audiovizualului ia act de observațiile formulate de Comisia Europeană prin Avizul detaliat și în măsura în care noile argumentele, susținute în cadrul punctului de vedere, nu schimbă observațiile oferite prin aviz, autoritatea va revizui proiectul de Decizie în vederea eliminării oricăror dispoziții sau formulări care ar putea fi interpretate ca instituind un regim de autorizare prealabilă, în sensul articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2000/31/CE.
În acest scop, proiectul va fi modificat astfel încât să reflecte în mod expres caracterul declarativ al notificării, rolul avizului de simplă confirmare a îndeplinirii obligației legale de notificare și de înscriere în evidențele Consiliului Național al Audiovizualului, precum și faptul că acesta nu conferă dreptul de a presta serviciul și nu condiționează accesul pe piață.
Totodată, vor fi revizuite dispozițiile referitoare la efectele emiterii și retragerii avizului, precum și terminologia utilizată, în vederea eliminării oricărei interpretări potrivit căreia avizul ar avea natura unei autorizații administrative sau ar produce efecte restrictive asupra prestării serviciilor societății informaționale.
Prin aceste ajustări, Consiliul Național al Audiovizualului garantează că actul administrativ eliberat în urma notificării își păstrează caracterul exclusiv declarativ, servind doar ca dovadă a îndeplinirii obligației de informare și facilitând îndeplinirea atribuțiilor de supraveghere și control stabilite prin Legea audiovizualului nr. 504/2004, cu modificările și completările ulterioare.
În acest fel, răspunsul nu se limitează la o schimbare terminologică, ci demonstrează că întreaga procedură este concepută ca un mecanism de evidență și stabilire a jurisdicției, în executarea obligațiilor impuse de Directiva serviciilor mass-media audiovizuale, fără a institui un regim de autorizare prealabilă interzis de Directiva privind comerțul electronic.
Consiliul Național al Audiovizualului apreciază că, în urma acestor modificări, proiectul de Decizie va reflecta în mod clar finalitatea procedurii de notificare și va răspunde observațiilor formulate de Comisia Europeană în Avizul detaliat.

II. Cu privire la art. 20, art. 23 și art. 24 din proiectul notificat, care potrivit Avizului detaliat, în măsura în care acestea impun obligații furnizorilor de servicii intermediare și, mai precis, serviciilor de partajare a materialelor video, și urmărește să atingă aceleași obiective precum cele urmărite de Regulamentul privind serviciile digitale, care includ protecția minorilor împotriva conținutului dăunător și ilegal, proiectul notificat intră în domeniul de aplicare material al Regulamentului privind serviciile digitale, expunem următoarele:
Proiectul de Decizie trebuie interpretat ca o legislație sectorială specifică domeniului audiovizual (lex specialis), menită să transpună dispozițiile Directivei (UE) 2018/1808. Deși serviciile de platformă de partajare a materialelor video sunt „servicii intermediare” în sensul Regulamentului (UE) 2022/2065 (Regulamentul privind serviciile digitale DSA), normele propuse vizează exclusiv particularitățile conținutului audiovizual, fără a extinde obligațiile la modul general asupra tuturor furnizorilor de servicii digitale. Măsurile privind protecția minorilor și a publicului larg împotriva conținutului dăunător sau ilegal sunt complementare cadrului orizontal stabilit de DSA, vizând obiective de interes general recunoscute la nivelul Uniunii. CNA se angajează să asigure aplicarea acestor norme în limitele și în complementaritate cu regimul de armonizare deplină al DSA, evitând orice suprapunere conflictuală.
În acest sens, având în vedere normele de tehnică legislativă specifice cadrului legislativ național, pe lângă menționarea în cadrul preambulului proiectului notificat (temeiurile juridice) a faptului că se ține seama de prevederile Legii nr. 50/2024 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 365/2002 privind comerţul electronic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, o soluție ar fi și inserarea unui articol care să stipuleze că prezenta Decizie se aplică fără a aduce atingere obligațiilor de diligență și regimului de răspundere stabilite prin Regulamentul privind serviciile digitale.
Dispozițiile art. 20 din proiect vor fi revizuite pentru a clarifica faptul că obligațiile prevăzute în sarcina furnizorilor de platforme de partajare a materialelor video reprezintă exclusiv obligațiile sectoriale prevăzute de articolul 28b din Directiva serviciilor mass-media audiovizuale, transpuse prin Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, și nu instituie obligații suplimentare de diligență față de cele armonizate prin Regulamentul (UE) 2022/2065. În acest sens, competențele CNA vor viza exclusiv supravegherea respectării normelor specifice domeniului audiovizual, fără a afecta mecanismele de aplicare și competențele autorităților desemnate în temeiul DSA cu privire la obligațiile generale ale furnizorilor de servicii intermediare.
Raportat la cadrul juridic al Regulamentului (UE) 2022/2065, acest mecanism național stabilit de art. 21 din proiect se

circumscrie noțiunii de „ordine de a acţiona împotriva conţinutului ilegal”, în sensul în care autoritățile competente pot dispune, în condiții de legalitate, proporționalitate și motivare adecvată, înlăturarea sau restricționarea accesului la conținut considerat ilegal.
Sfera de aplicare a art. 21 din proiect este determinată de tipurile de conținut prevăzute la art. 20 (protecția minorilor, incitare la violenţă sau la ură, instigare la infracțiuni și încălcări privind comunicările comerciale audiovizuale). Art. 21 din proiect funcționează, astfel, ca o normă de executare și intervenție administrativă pentru asigurarea respectării acestor obligații specifice.
Aplicarea DSA intervine ca un cadru de limitare și condiționare a modului în care art. 21 din proiect poate fi pus în executare. Deși art. 21 permite Consiliului să dispună eliminarea sau restricționarea conținutului care încalcă art. 20, orice astfel de măsură trebuie să respecte exigențele DSA privind ordinele de a acţiona împotriva conţinutului ilegal, în special cerințele de claritate, motivare și proporționalitate.
Diferența esențială este că art. 21 din proiect construiește un regim material mai larg de măsuri concrete asupra platformelor și utilizatorilor, în timp ce DSA reglementează în principal tipul de instrument juridic (ordinul) și condițiile în care acesta poate fi emis și executat.
Mai exact, în baza art. 429 alin. (1) din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, art. 21 din proiect enumeră explicit o gamă variată de măsuri posibile: îndepărtarea conținutului, restricționarea accesului, afișarea unui avertisment către utilizatori sau chiar dezactivarea contului pentru o perioadă de până la 12 luni. Acestea sunt măsuri de fond, adică soluții tehnice și sancționatorii aplicabile direct asupra conținutului sau utilizatorului.
În schimb, DSA nu intră în această detaliere a tipurilor de sancțiuni la nivel național, ci reglementează „ordinele de a acţiona împotriva conţinutului ilegal” ca instrument juridic procedural, stabilind că autoritățile pot cere eliminarea sau blocarea conținutului, dar doar cu respectarea unor condiții stricte de legalitate, necesitate, proporționalitate și motivare. Astfel, art. 21 din proiect funcționează ca normă națională de executare, dar aplicarea sa este condiționată de respectarea directă a standardelor stabilite de DSA.
Așadar, se va introduce în textul proiectului condițiile minime obligatorii din articolul 9 alineatul (2) din DSA pentru orice ordin de a acţiona împotriva conţinutului ilegal. Aceasta înseamnă că orice decizie emisă de CNA va include obligatoriu: o motivare detaliată, indicarea temeiului juridic exact și identificarea precisă a conținutului (URL-uri specifice).
Referitor la dispozițiile art. 23 din proiect, acestea vor fi revizuite pentru a asigura compatibilitatea cu mecanismul armonizat de „notificare și acțiune” prevăzut la articolul 16 din Regulamentul (UE) 2022/2065. În acest sens, vor fi eliminate sau reformulate dispozițiile care stabilesc obligații procedurale suplimentare față de cele prevăzute de regulament, precum termenul imperativ de 48 de ore pentru înlăturarea conținutului sau obligația de păstrare a conținutului eliminat pentru o perioadă determinată. Procedura de soluționare a sesizărilor va fi configurată în acord cu standardele și garanțiile prevăzute de DSA, evitând instituirea unor reguli naționale care ar putea afecta aplicarea uniformă a regulamentului și ar conduce la fragmentarea cadrului juridic aplicabil furnizorilor de platforme.
Totodată, rolul CNA de autoritate competentă pentru furnizorii de platforme de partajare a materialelor video aflaţi în jurisdicţia României se exercită în coordonare cu Coordonatorul serviciilor digitale, cu respectarea mecanismelor de cooperare administrativă, schimb de informații și asistență reciprocă prevăzute de DSA. Această abordare exclude existența unor regimuri paralele de supraveghere.
Competența CNA asupra furnizorilor de platformă de partajare a materialelor video este dată de prevederile Legii audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, care presupune modul de stabilire a jurisdicției acestor furnizori, în funcție de anumite elemente sau particularități ale furnizorilor respectivi, precum și o serie de obligații și măsuri, cu privire la organizarea conținutului difuzat, astfel încât să fie respectate prevederile legale aplicabile. Totuși, exercitarea acestor atribuții se realizează în limitele și cu respectarea cadrului european instituit de DSA, astfel încât reglementarea națională să funcționeze complementar, iar nu în paralel sau în contradicție cu regimul dat de dreptul Uniunii Europene.
În legătură cu dispozițiile art. 24 din proiect, acestea vor fi revizuite pentru a delimita obligațiile specifice care decurg din Directiva serviciilor mass-media audiovizuale de obligațiile generale privind termenii și condițiile serviciilor deja reglementate prin articolul 14 din Regulamentul (UE) 2022/2065. În acest sens, proiectul se va limita la cerințele referitoare la protecția minorilor, comunicările comerciale audiovizuale și la celelalte obligații sectoriale prevăzute de Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, fără a impune cerințe suplimentare privind mecanismele de raportare, soluționarea plângerilor sau a litigiilor, aspecte armonizate în mod exhaustiv de DSA. Această delimitare asigură respectarea principiului armonizării depline, evită suprapunerea obligațiilor aplicabile furnizorilor de servicii intermediare și garantează coerența dintre reglementarea sectorială audiovizuală și cadrul general instituit prin

EUROPEAN COMMISSION
Directorate-General for Internal Market, Industry, Entrepreneurship and SMEs
Single Market Enforcement
Notification of Regulatory Barriers

Regulamentul (UE) 2022/2065.

****

Comisiei Europene
Punct de contact pentru Directiva (UE) 2015/1535
email: grow-dir2015-1535-central@ec.europa.eu